

๒๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๕) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนราชการ, หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ, นายอำเภอทุกอำเภอ, ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง และหน่วยงานภาคเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณธรรมจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๕)	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ร่างแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมของจังหวัดภูเก็ตฯ	จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบฟอร์มรายงานรายละเอียดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมฯ	จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดภูเก็ต โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมระดับจังหวัด จะจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๕) ที่กำหนดให้ทุกหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนและดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทย

ในการนี้ เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมจังหวัดภูเก็ตเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๕) จังหวัดจึงขอให้หน่วยงานของท่านดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมระดับอำเภอ องค์กร ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย และส่งให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ภายในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เพื่อรวบรวมในการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมของจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ พินธุวรรณ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

กลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

โทร. ๐ ๗๖๒๒ ๓๖๑๓๗

โทรสาร. ๐ ๗๖๒๒ ๓๖๕๔

(ร่าง)
แผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
บทที่ ๑
สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

ประวัติความเป็นมาของจังหวัด

* ภูเก็ต * ได้มีการค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีที่บ้านกมลา อำเภอกะทู้จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้ขุดพบเครื่องมือหินและขวานหินเป็นการแสดงให้เห็นว่ามีมนุษย์อาศัยในดินแดนแถบนี้ไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว และได้มีหลักฐานการกล่าวถึงดินแดนในแถบนี้อีกครั้ง เมื่อปี พ.ศ.๗๐๐ หรือ คริสต์ศตวรรษที่ ๒ ในบันทึกของนักเดินเรือ ชื่อ คลอดิอุส บิโตเลมีกล่าวถึงผืนดินหรือแผ่นดินในส่วนนี้ว่า "แหลมตะโกลา" เป็นผืนดินที่ถูกดันออกมาทางใต้กลายเป็นแหลมยาว ๆ อยู่ส่วนปลายสุดของจังหวัดพังงา อันเนื่องมาจากการเคลื่อนไหวของรอยเลื่อนของเปลือกโลกขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า รอยเลื่อนคลองมารุย (Klong Marui Fault) ซึ่งวางตัวเป็นแนวยาวจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพังงา ลงมาทางทิศตะวันออกของภูเก็ต ต่อมาได้ถูกคลื่นลมในทะเลกัดเซาะและตัดพื้นที่ดังกล่าวนี้ ออกจากผืนแผ่นดินใหญ่จนกลายเป็นเกาะโดยเกิดร่องน้ำระหว่างจังหวัดภูเก็ตและพังงาขึ้น ที่เรียกว่า ช่องแคบปากพระ (เป็นร่องน้ำแคบ ๆ โดยส่วนที่ลึกที่สุดลึกเพียง ๘-๙ เมตร) ในปัจจุบันสำหรับการเรียกขานภูเก็ตของชาวต่างประเทศ ในอดีตนอกจากจะมีปรากฏในบันทึก เมื่อปี พ.ศ.๗๐๐ ของนักเดินเรือ คลอดิอุส บิโตเลมี ที่เรียกผืนดินในบริเวณนี้ว่า " แหลมตะโกลา " แล้ว ได้มีปรากฏหลักฐานการกล่าวถึงผืนดินในบริเวณนี้อีกครั้ง จากบันทึก และแผนที่การเดินทางเรือมาเอเชียตะวันออกเฉียงของชาวยุโรป ระหว่าง พ.ศ.๒๐๕๔-๒๓๔๗ เรียกผืนดินนี้ว่า " จังซีลอน " นอกจากนี้ได้มีหลักฐานเกี่ยวกับการเรียกขานผืนดินนี้ของชาวพม่า ในปีพ.ศ.๑๕๖๘ ว่า " มณิคราม " หมายถึง "แก้ว" ซึ่งมีความหมายตรงกับชื่อ " ภูเก็ต " ซึ่งแปลว่า "เมืองภูเขาแก้ว" ที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในจดหมายของท้าวเทพกระษัตรีเมื่อพ.ศ.๒๓๒๘ ที่เขียนถึงกับต้นพรานซิส โลห์โดยเนื้อหา ส่วนหนึ่งกล่าวถึงบุตรชาย คือ พระยาถลางเทียน เมื่อครั้งเป็นเจ้าเมืองภูเก็ต ความว่า "ให้บอกไปแก่เมืองภูเก็ตให้แจ้ง ข้าเจ้าจะเอาลงมาให้" และได้มีการเรียกขานเรื่อยมา จนกลายเป็น " ภูเก็ต " ซึ่งได้ปรากฏในราชกิจจานุเบกษามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นต้นมา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ชื่อของจังหวัดภูเก็ตที่ได้มีการกล่าวขานตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดา ถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด ๕๗๐.๐๓๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ๓๕๖,๒๗๑.๒๕ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๗๖ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตร ทางอากาศมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร และประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี ๒ ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดภูเก็ตบริหารราชการแผ่นดินในรูปแบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล ๙๖ หมู่บ้าน ๖๑ ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๙ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๙ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๖ แห่ง

ตารางข้อมูลเขตการปกครอง/ประชากร

ชื่ออำเภอ	จำนวน							
	อบจ.	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	ชุมชน เทศบาลเมือง/ เทศบาลตำบล	อบต.	ครัวเรือน	ประชากร
๑.เมือง	๑	๘	๔๔	๒๖	๖	๑	๑๔๙,๗๐๘	๒๔๘,๙๙๗
๒.กะทู้		๓	๖	๙	๒	๑	๔๔,๔๕๒	๕๗,๔๒๒
๓.ถลาง		๖	๔๖	๒๖	๔	๔	๗๘,๕๕๗	๑๐๘,๐๕๒
รวม	๑	๑๗	๙๖	๖๑	๑๒	๖	๒๗๒,๖๑๗	๔๑๔,๔๗๑

ข้อมูลประชากรจังหวัดภูเก็ต (ปี ๒๕๖๓)

ประชากรชาย	๑๔๕,๗๔๕ คน
ประชากรหญิง	๒๑๘,๖๓๖ คน

ประชากรจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน ๔๑๔,๔๗๑ คน อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ตมากที่สุด คือ ๒๔๘,๙๙๗ คน รองลงมาคือ อำเภอถลาง จำนวน ๑๐๘,๐๕๒ คน และอำเภอกะทู้ จำนวน ๕๗,๔๒๒ คน

ข้อมูลด้าน การศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่สำคัญในจังหวัด
ตารางข้อมูลจำนวนสถานศึกษา (ทุกสังกัดในจังหวัด)

ที่	ระดับ	สังกัด ศธ.(แห่ง)		สังกัด อปท. (แห่ง)	รวม
		รัฐบาล	เอกชน		
๑	ประถมศึกษา	๕๑	๑๕	๑๔	๘๐
๒	มัธยมศึกษา	๗	๑๐	๒	๑๙
๓	ปวช./ปวส.	๔	๒	-	๖
๔	อุดมศึกษา	๓	๑	-	๔

ตารางข้อมูลจำนวนศาสนสถานในจังหวัด รายละเอียด ดังนี้

ศาสนสถาน (แยกรายศาสนา)					รวม (แห่ง)
พุทธ (แห่ง)	อิสลาม (แห่ง)	คริสต์ (แห่ง)	พราหมณ์-ฮินดู (แห่ง)	ซิกข์ (แห่ง)	
๔๐	๕๙	๕	๑	๑	๑๐๖

จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนศาสนิกชน ที่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คือ มี คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๓ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๕ ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘ และนับถือศาสนาหรือลัทธิอื่นๆ

ข้อมูลด้านวัฒนธรรม

ในอดีตเจ้าถิ่นเดิมที่อาศัยบนเกาะภูเก็ต ได้แก่ เงาะซาโก และชาวน้ำ (ชาวเล หรือ ชาวไทยใหม่) ต่อมาเมื่อชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้สามารถยึดครองภูเก็ตได้มากกว่าชาติอื่น และในที่สุดชาวไทยที่อาศัยอยู่ก็ได้นำเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆ มาปรับปรุงและดัดแปลง จนกระทั่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย

๑.) วัฒนธรรมการสร้างบ้านเรือนและที่อยู่อาศัย

บ้านเรือนของชาวภูเก็ตนั้น เดิมปลูกบ้านแบบไทยแล้วจึงเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบของจีน และเลียนแบบฝรั่งเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะของบ้านเรือนในภูเก็ตออกเป็น ๓ ประเภท คือ บ้านเรือนแบบไทย บ้านเรือนแบบจีน และบ้านเรือนแบบชิโน - โปรตุกีส เช่น บ้านเรือนแบบชิโน-โปรตุกีส ซึ่งชิโน หมายถึง จีน โปรตุกีส หมายถึง โปรตุเกส การที่เรียกชื่อลักษณะบ้านแบบนี้เนื่องจากรูปแบบการสร้างบ้านตามแบบจากตะวันตก แต่สิ่งที่ตกแต่งภายในเป็นแบบจีน เป็นแบบผสมระหว่างสถาปัตยกรรมจีนกับสถาปัตยกรรมโปรตุเกส ลักษณะบ้านที่สร้างในภูเก็ตมี ๒ แบบ คือ แบบเป็นอาคารเดี่ยวๆ เรียกว่า อังม่อหลาว และอาคารแบบห้องแถว เป็นตึก ๒ ชั้น ด้านหน้าของตึกชั้นล่างจะมีทางเดินต่อเนื่องกันโดยตลอด นับเป็นทางเท้าที่เป็นลักษณะเด่นของอาคารแบบนี้ เรียกว่า “ห้องอกากี” เป็นทางเดินที่กันแดด กันฝน ได้เป็นอย่างดี ถนนกลางจึงถูกจัดไว้เป็นถนนสายวัฒนธรรม

๒.) วัฒนธรรมการแต่งกาย

การแต่งกายของคนภูเก็ทจะเป็นการผสมผสานของหลายชนชาติ ซึ่งปัจจุบันชาวภูเก็ตยังคงรักษาวัฒนธรรมการแต่งกายแบบจีนบาปัวไว้โดยปรับเปลี่ยนรายละเอียดให้เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น ชุดย่าหย่า ซึ่งเป็นชุดลำลอง ตัวเสื้อตัดด้วยผ้าลูกไม้หรือผ้าป่านรูเบีย แขนยาว เข้าเอวรัดรูป ปีกปลายฉลุทั้งที่คอเสื้อ ชายเสื้อ และปลายแขน ตัวเสื้อด้านหน้าปลายแหลมยาว ความยาวตัวเสื้อจะอยู่ระดับสะโพกบน ปกเสื้อด้านหน้าแบะออกสำหรับติดโกส้งหรือกระตุมทองฝังเพชรที่ร้อยเชื่อมด้วยสร้อยทอง ส่วนผ้าถุงปัจจุบันนิยมใช้ผ้าปาเต๊ะปักเลื่อม เพื่อสนับสนุนงานฝีมือของกลุ่มแม่บ้านในชุมชน

๓.) วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร

อาหารส่วนใหญ่ของชาวจังหวัดภูเก็ตจะเน้นไปทางด้านอาหารจีน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของจังหวัดภูเก็ตเอง นอกจากนี้ในการ การรับประทานอาหารเช้า ชาวจังหวัดภูเก็ตจะนิยมรับประทานเป็น ขนม น้ำชา - กาแฟ หรือขนมจีน แทนการรับประทานข้าว อาหารที่มีลักษณะเฉพาะของชาวภูเก็ต ได้แก่ หมี่ฮกเกี้ยน หมี่หุ่นป่าฉ่าง หมี่สั่ว กาหรี่ไหมขวัญ โอวตำว ปอเปี๊ยะสด เสี่ยวโปย โลบะ ขนมจีน น้ำซุบหย่า น้ำพริกกุ้งเสียบ และ แกงพุงปลา เป็นต้นสำหรับขนมหวาน ได้แก่ อังถุ (ขนมเต่าสีแดง) ฮวดโก้ย (ขนมฟู) โอเอ๋ว (คล้ายวุ้น) ตูโบ้ เกียมโก้ย และอาโป้ง ฯลฯ นอกจากนี้ภูเก็ตมีน้ำจิ้มมะม่วงที่เป็นลักษณะเฉพาะ คือ คล้ายน้ำปลาหวาน แต่ประกอบจากกะปิ น้ำตาล และซีอิ้วดำแทนน้ำปลา เรียกว่า เกลือเคย

ข้อมูลด้านประเพณี

๑.) การอุปสมบท

ชาวภูเก็ตในปัจจุบันจะนิยมรวบรัดพิธีอุปสมบท โดยให้มีการโกนผมเณรในตอนเช้าตรู่ของวันอุปสมบท และทำพิธีอุปสมบทในตอนสาย เมื่อเสร็จพิธีอุปสมบทในเวลาอันพลุกก็จะมีเลี้ยงภัตตาหารเพลพระภิกษุสงฆ์ในวัด เพื่อเป็นการฉลองพระภิกษุที่บวชใหม่ไปพร้อมกัน

๒) การแต่งงาน

ชาวภูเก็ตจะมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและจีนร่วมกัน นั่นคือเมื่อมีการสู่ขอและกำหนดวันแต่งงานเรียบร้อยแล้ว ในตอนเช้าของวันแต่งงานเจ้าบ่าวจะแห่ขันหมากและของหมั้นต่าง ๆ มาบ้านเจ้าสาว พร้อมการจุดประทัดต้อนรับเจ้าบ่าวเมื่อมาถึงบ้านเจ้าสาว และเมื่อมีการหมั้นเจ้าสาวเรียบร้อยแล้ว เจ้าบ่าวและเจ้าสาวจะต้องไปสักการะเจ้าแม่กวนอิม (ปุดจ้อ) ณ ศาลเจ้าปุดจ้อ และไปไหว้หลวงพ่อแช่ม ณ วัดฉลอง เมื่อเสร็จพิธีดังกล่าวแล้วก็จะเป็นการเลี้ยงฉลองการแต่งงาน ซึ่งก่อนการเลี้ยงฉลอง จะมีการเชิญญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายรับการคารวะน้ำชาจากเจ้าสาว และเจ้าบ่าว เรียกว่า ' ผั่งเต' เมื่อเสร็จการเลี้ยงฉลอง จะมีการส่งตัวเจ้าสาวเจ้าบ่าวเข้าเรือนหอตามประเพณีทั่วไป

ตารางข้อมูลด้านขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญที่ดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ

ลำดับ ที่	รายการ	ตำบล	อำเภอ
๑	ประเพณีถือศีลกินผัก	ทุกตำบล	ทุกอำเภอ
๒	งานวัฒนธรรมท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร	ศรีสุนทร/เทพกระษัตรี	ถลาง
๓	งานย้อนอดีตเมืองภูเก็ต	ตลาดใหญ่	เมือง
๔	ประเพณีสงกรานต์	ทุกตำบล	ทุกอำเภอ
๕	เทศกาลงานผัสดอย	ตลาดใหญ่	เมือง
๖	งานอีจเราะห้คักราช	ตลาดใหญ่	เมือง
๗	ประเพณีลอยกระทง	ทุกตำบล	ทุกอำเภอ
๘	ประเพณีลอยเรือ	รัชฎา, เกาะแก้ว, ราไวย์, ไม้ขาว	เมือง, ถลาง
๙	งานถนนสายวัฒนธรรมกะทู้	กะทู้	กะทู้
๑๐	งานประเพณีไหว้พระจันทร์	ตลาดใหญ่	เมือง

ด้านศิลปะการแสดงและดนตรี

ลำดับที่	รายการ	ตำบล	อำเภอ
๑	ศิลปะการแสดงการร่ารองเงิ่งของชาวเล	รัชฎา, เกาะแก้ว, ราไวย์, ไม้ขาว	เมือง
๒	ศิลปะการแสดงการร่ามวยกาหยงของชาวเล	รัชฎา, ราไวย์	เมือง
๓	ศิลปะการแสดงการร่าตันหยง	ป่าคลอก	ถลาง
๔	การเชิดหุ่นกาเหล่	ตลาดใหญ่	เมือง
๕	ล่อโก๊ะ	กะทู้	กะทู้

ด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ

ลำดับที่	รายการ	ตำบล	อำเภอ
๑	ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต	ตลาดใหญ่	เมือง
๒	วัดพระนางสร้าง	เทพกระษัตรี	ถลาง
๓	บ้านพระยารัษฎนคราม	ศรีสุนทร	ถลาง
๔	อาคารสำนักงานที่ดิน	ตลาดใหญ่	เมือง
๕	ศาลจังหวัดภูเก็ต	ตลาดใหญ่	เมือง
๖	สำนักงานขายประจำประเทศไทย ภาคใต้ตอนบน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)	ตลาดใหญ่	เมือง
๗	ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	ตลาดใหญ่	เมือง
๘	วัดมงคลนิมิตร	ตลาดใหญ่	เมือง
๙	โรงเรียนภูเก็ตไทยหัว	ตลาดใหญ่	เมือง
๑๐	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติถลาง	ศรีสุนทร	ถลาง

การประเมินสถานการณ์ และสภาพปัญหา ด้านคุณธรรมจริยธรรมในจังหวัด

๑. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและการเมืองและความมั่นคง โดยที่ประชาคมอาเซียนทั้งสามเสาหลักมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปพร้อมๆกัน เพราะฉะนั้น การกำหนดการก้าวไปสู่ประชาคมเป็นวาระแห่งชาติ จึงควรครอบคลุมทั้งสามเสาเพื่อประกอบกันเป็นประชาคมอาเซียนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติเป็นกลไกระดับประเทศในการประสานการดำเนินการ และติดตามความคืบหน้าในภาพรวมทุกเสา และมีหน้าที่สำคัญในการผลักดันและสนับสนุนหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน และได้มีการจัดทำแผนงานแห่งชาติสำหรับการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนด้วย

อย่างไรก็ตาม ประชากรในอาเซียนประมาณ ๖๐๐ ล้านกว่าคน เมื่อเปิดเสรีด้านต่าง ๆ การไปมาหาสู่ระหว่างประเทศจึงเป็นเรื่องง่าย ปัญหาที่จะตามมาคือสิ่งไม่ดีก็เข้ามาง่ายเหมือนกัน ไม่ว่าผู้ก่อการร้าย แรงงานเถื่อนอาชญากรรมข้ามชาติ ค้ามนุษย์ ยาเสพติด ปัญหาเหล่านี้จะกลายเป็นปัญหาสังคมและจะเพิ่มขึ้นในกลุ่มประเทศอาเซียน เพราะฉะนั้น ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นโจทย์สำคัญสำหรับสังคมไทยที่จะต้องเตรียมการป้องกันเพื่อมิให้เกิดวิกฤตการณ์ด้านคุณธรรมเพิ่มขึ้นอีกในสังคมไทย

๒. การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เนื่องจากความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล เมื่อมีรัฐบาลใหม่ นโยบายที่เคยทำไว้ก็เปลี่ยนแปลงไป ไม่มีการมองในระยะยาว และประกอบกับการทำของภาครัฐที่ไม่มีการบูรณาการร่วมกัน จึงไม่เกิดการพัฒนาประเทศในทุกภาคส่วน ประเทศจึงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เพราะฉะนั้น ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เสนอให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดย

แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งมีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มอบหมายให้ทุกหน่วยงานจัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติเพื่อใช้เป็นข้อมูลการประกอบการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) นำกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ไปหารือกับสภาพัฒน์แห่งชาติ เพื่อให้แนวทางปฏิรูปดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (สสน.) จัดทำแนวทางการปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในรูปของคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลในภาพรวมเพื่อตอบสนองต่อนายกรัฐมนตรีต่อไป ดังนั้น ยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นตัวแม่บทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีการวางแผนไว้เป็นวัตถุประสงค์แห่งชาติ มีการร่วมกันทำงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน หลังจากนั้นเมื่อมีรัฐบาลใหม่ก็จะผูกติดอยู่กับยุทธศาสตร์ชาติที่ได้วางไว้แล้ว เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นสังคมที่มีคุณภาพมีระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และคนไทยในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคมเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ยึดมั่นในหลักคุณธรรมนำไปสู่สังคมคุณธรรมต่อไป

๓. การเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐: สร้างความเข้มแข็งจากภายใน เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก” หากย้อนหลังไปในอดีต ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคเกษตร ไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และก้าวสู่ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำของความมั่นคง และความไม่สมดุลในการพัฒนา กับดักเหล่านี้เป็นประเด็นที่ท้าทายรัฐบาล ในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อก้าวข้าม “ประเทศไทย ๓.๐” ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ซึ่งรัฐบาลต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบันเรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมากได้น้อย” จึงต้องปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” หมายถึง การขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติ ได้แก่

(๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม”

(๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

(๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

โมเดลประเทศไทย ๔.๐ จึงเป็นการพัฒนา “เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจยุคใหม่” (New Engines of Growth) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” และ “ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม” ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” กล่าวโดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาภายใต้ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” มี ๓ ประเด็นสำคัญ ได้แก่

(๑) เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) เป็น “Reform in Action” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัย และการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆกัน

(๓) เป็นการฝึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ฝึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเดิม รู้จักพอ และรู้จักปัน”

๔. การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลางทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลง คือ การขยายตัวของอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ อาทิ บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน และการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยโดยเฉพาะการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมของไทย โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่รองรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งย่อมมีผลทางอ้อมต่อการส่งเสริมคุณธรรมและการที่ไทยเข้าสู่เศรษฐกิจโลก ทำให้สังคมไทยเปิดกว้างสู่โลกาภิวัตน์และเกิดการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมอย่างไร้พรมแดนเข้าสู่สังคมไทยโดยขาดความรู้ที่จะเป็นภูมิคุ้มกันในการกลั่นกรองที่ดีได้ ส่งผลกระทบต่อระบบคุณค่า ความเชื่อ พฤติกรรมการดำรงชีวิต และการปฏิสัมพันธ์ในสังคมไทยให้ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม คนไทยมีค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น ขาดจิตสำนึกสาธารณะ ให้ความสำคัญส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม การให้คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นคน และการยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิตเริ่มเสื่อมถอยลง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชาติถูกละเลยและมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่น้อย

๕. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสังคม รวมทั้งตอบสนองการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้สังคมไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัว ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมที่หลากหลายที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้ชัดเจน นอกจากนี้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงาน อาจเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตจิตใจ อาทิ การจารกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีมาก อาจไม่มีความสุขในการพัฒนาระหว่างกายกับจิตใจของกลุ่มคนในสังคมจะทำให้เกิดความเสื่อมถอยในการพัฒนา จึงเป็นความท้าทายในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของสังคมยุคใหม่

๖. สภาพปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมในจังหวัด สังคมปัจจุบันเกิดความเสื่อมถอยในด้านคุณธรรมจริยธรรม ทุกอาชีพ และเห็นได้ชัดและเป็นข่าวอยู่ทุกวัน คือการทุจริตคอร์รัปชัน การก่ออาชญากรรม การประทุพตติผิดหรือละเมิดระเบียบวินัยการจราจร การเสพและการค้ายาเสพติด ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม การเสื่อมถอยของจิตสำนึกที่ดั่งาม ความซื่อสัตย์สุจริต ปัญหาการขาดความกตัญญูไม่เชื่อฟังบิดามารดา/ขาดความสำรวมในกิริยามารยาทและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ปัญหาการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ขาดการรณรงค์เกี่ยวกับวัฒนธรรมอย่างพอเพียง ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาวัฒนธรรมไทยถูกชาวต่างชาติกลืน ปัญหาสื่อต่างๆที่เผยแพร่ภาพและเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ลามก เป็นต้น ปัญหาความเสื่อมโทรมทางศาสนา

สรุปว่าสังคมในจังหวัดกำลังเผชิญกับวิกฤตความเสื่อมถอยทางสังคมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสะท้อนได้จากคนในสังคมมีความดีใช้ความรุนแรงมากขึ้น ทั้งปัญหาแย่งชิงทรัพยากรระหว่างชุมชน ความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมือง ปัยการการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการพนันเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก

และเยาวชน ปัญหาต่างเหล่านี้เกิดจากคนในสังคมย่อยหย่อนจากศีลธรรมอันดีงาม ทำให้คนในสังคมขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดการใช้เหตุผล ขาดความเอื้ออาทร ส่งผลให้ควมมีคุณธรรมในสังคมลดลง

การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม หรืออุปสรรคในการส่งเสริมคุณธรรมในระดับจังหวัดภูเก็ต

จุดแข็ง (Strengths)

๑) จังหวัดภูเก็ตมีศาสนสถานที่มีความเข้มแข็งครบทั้ง ๕ ศาสนาเป็นองค์กรที่สนับสนุนส่งเสริมคุณธรรมของจังหวัด

๒) ทุกภาคส่วนในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต่างให้ความสำคัญ และสนับสนุนการส่งเสริมคุณธรรมให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

๓) จังหวัดภูเก็ตมีค่านิยม ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ที่ดีงาม และมีคุณค่า ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ยึดโยงให้คนในจังหวัดที่อยู่ร่วมกันบนความแตกต่างได้อย่างสันติสุข

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑) ขาดการประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานในภาครัฐ ด้านบุคลากร บทบาทหน้าที่ และงบประมาณการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม ตลอดจนขาดการติดตามประเมินผลด้านประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่และการใช้งบประมาณ

๒) ขาดการกระบวนกรมีส่วนร่วมหรือกระบวนการตัดสินใจที่ต้องใช้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในจังหวัด ทำให้บางครั้งการขับเคลื่อนงานเป็นไปอย่างเชื่องช้า ซึ่งงานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพคนในจังหวัดก็เช่นเดียวกัน

๓) ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและกระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อวัฒนธรรม ประเพณี ดั้งเดิมที่ดีงามของจังหวัด ส่งผลให้สังคมในจังหวัดมีความเป็นวัตถุนิยม พฤติกรรมของคนมีการเปลี่ยนแปลง คนในจังหวัดให้ความสำคัญกับศีลธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามลดลง ทั้งการดำรงชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไม่ตรีลดลง ต่างแก่งแย่งเอาเปรียบกัน ขาดความสามัคคี

โอกาส (Opportunities)

๑) การมีแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมจังหวัดประจำปีงบประมาณ สามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมในจังหวัดได้

๒) การเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนบริหารงานและดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมีคุณธรรม ประกอบด้วย ความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล(Good Corporate Governance) และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility:CSR)

๓) จังหวัดภูเก็ตมีทุนทางสังคมที่ดีงาม ที่มีการสั่งสมและต่อยอดสืบต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน รวมถึงการร่วมกันของคนอย่างมีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวมบนพื้นฐานของความไว้วางใจ สายใยแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม ได้แก่ทุนคน ทุนความรู้ ทุนภูมิปัญญา และทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งหากนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมแล้ว จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

ภาวะคุกคาม/อุปสรรค(Threats)

๑) กระแส บริโภคนิยม และการโฆษณาชวนเชื่อ กำลังเป็นกระแสที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของคนในสังคมไทย

๒) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในภาวะปัจจุบัน แม้จะมีผลกระทบในเชิงบวกในเรื่องความสะดวกสบาย แต่อาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบต่อการยึดมั่นในคุณธรรมของประชาชนในสังคมจังหวัด

๓) กระแสไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมจังหวัดภูเก็ต ทำให้รากเหง้าความเป็นไทยหลายประการได้รับผลกระทบถูกลดคุณค่าและถูกเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทยกำลังถูกกลืนจากค่านิยมตะวันตก

บทที่ ๒

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณธรรมในจังหวัดภูเก็ต

วิสัยทัศน์ (Vision)

สังคมจังหวัดภูเก็ต เป็นสังคมคุณธรรมที่น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต สืบสานความเป็นไทย และอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างสันติสุข

เป้าประสงค์(Goal)

สังคมจังหวัดภูเก็ตเป็นสังคมคุณธรรม คนในสังคมปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาที่ตนนับถือ น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงาม และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างสันติสุข

พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาคนให้มีคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านส่งเสริมคุณธรรมให้มีประสิทธิภาพในมิติต่างๆ
- ๓) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในจังหวัดได้มีส่วนร่วมในกระบวนการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างให้เป็นจังหวัดคุณธรรมที่คนในจังหวัดอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีธรรมาภิบาล มีความमानฉันท์ อย่างยั่งยืน
- ๔) ส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมในระดับภาคและระดับประเทศ

วัตถุประสงค์หลัก (Objective)

- ๑) เพื่อวางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมในจังหวัด
- ๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งในระบบการบริหารจัดการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นเอกภาพ
- ๓) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมคุณธรรมในระดับจังหวัด
- ๔) เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมในระดับภาคและระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณธรรมในจังหวัดภูเก็ต

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ วางระบบรากฐานการเสริมสร้างคุณธรรมในสังคมระดับต่างๆ และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันครอบครัว
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันสถานศึกษา
กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันศาสนา

กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันทางการเมืองการปกครอง

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างรากฐานวัฒนธรรมไทยเป็นฐานในการเสริมสร้างคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๗ เสริมสร้างการใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๘ เสริมสร้างคุณธรรมในภาควิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งในระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นเอกภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการงานด้านส่งเสริมคุณธรรมและเสริมสร้างความเป็น

เอกภาพแก่สถาบัน/องค์กร หน่วยงานราชการต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมคุณธรรมจังหวัดภูเก็ต

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างความเป็นเอกภาพในสังคมภูเก็ตด้วยคุณธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในกระบวนการส่งเสริมคุณธรรม ด้วยหลักธรรมาภิบาล มีความสมานฉันท์ โปร่งใสและมีความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างและขยายเครือข่ายการขับเคลื่อนคุณธรรมในทุกภาคส่วนของจังหวัดภูเก็ต

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายขับเคลื่อนคุณธรรมในจังหวัดภูเก็ต

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนของจังหวัดภูเก็ตในการดำเนินงานด้านคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบบริหารจัดการภาคีเครือข่ายของจังหวัดภูเก็ตและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๕ ใช้มาตรการทางด้านการเงินและการคลังในการส่งเสริมเครือข่ายคุณธรรมของจังหวัดภูเก็ต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคประชาชนในด้านการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร แบ่งปัน และมีจิตสาธารณะเพื่อส่วนรวม

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างคุณธรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคประชาชนในการตระหนักและรักษาสมตูลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณธรรมความร่วมมือระหว่างประชาชนในชุมชน อำเภอ จังหวัด เกิดความร่วมมือในระดับประเทศ ในการตระหนักและรักษาสมตูลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดแผนงานโครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างรากฐานคุณธรรมของสถาบันครอบครัว

[illegible]

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นอย่างด้านคุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคประชาชนในด้านความร่วมมืออย่างยั่งยืน และมีจิตสาธารณะเพื่อส่วนรวม

[illegible]

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างคุณธรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคประชาชนในการตระหนักและรักชาติและสิ่งแวดล้อม

[illegible]

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณธรรมความร่วมมือระหว่างประชาชน อำเภอ จังหวัด เกิดความร่วมมือในระดับประเทศ ในการตระหนักและรักษาสันติภาพด้วย

[illegible]